

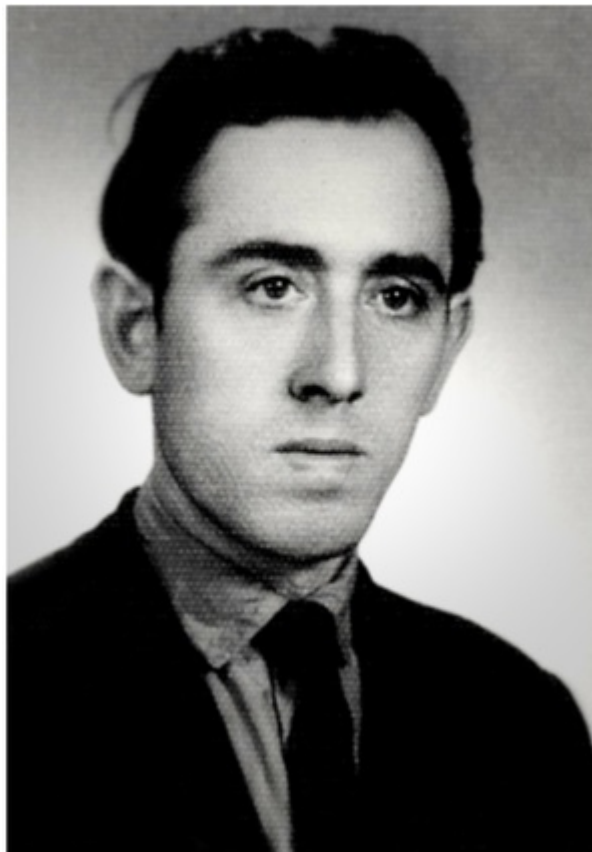
Instytut Pamięci Narodowej - Katowice

<https://katowice.ipn.gov.pl/pl3/aktualnosci/149003,Wladyslaw-Sulecki.html>
03.05.2024, 21:26

Władysław Sulecki

Od 1977 r. współpracował z KOR/KSS „KOR”; kolportował niezależne wydawnictwa w woj. katowickim, a w latach 1977-1979 był współpracownikiem redakcji „Robotnika”. Współzałożyciel Komitetu Pracowniczego WZZ.

Urodził się 17 II 1931 r. w Dobrzejewicach k. Lipna, zmarł 16 XII 2004 r. w Hagen w Niemczech. W latach 1955-1956 służył jako funkcjonariusz MO w Sośnicowicach i Łabędach, od 1956 r. był zatrudniony w KWK Zabrze-Wschód w Zabrzu, następnie w KWK Gliwice. 24 VI 1960 r. wziął udział w demonstracji w obronie krzyża w Gliwicach, po której przez kilkadziesiąt dni przebywał w areszcie śledczym. W czerwcu 1976 r. został powołany na specjalne ćwiczenia wojskowe w ramach akcji prewencyjnego odosobnienia potencjalnych liderów strajków i demonstracji. Od 1977 r. współpracował z KOR/KSS „KOR”; kolportował niezależne wydawnictwa w woj. katowickim, a w latach 1977-1979 był współpracownikiem redakcji „Robotnika”. W lutym 1978 r. wraz z Kazimierzem Świtoniem, Romanem Kściuczkiem, Ignacym Pinesem i Tadeuszem Kickim założył Komitet Pracowniczy WZZ. Był szykanowany, zarówno on, jak i jego rodzina, pobity, wielokrotnie zatrzymywany, przesłuchiwany, kontrolowany w pracy, nakłaniany do wyjazdu z kraju. Od 4 III 1979 r. przebywał na emigracji w RFN. Współpracował z ośrodkami emigracji polskiej na Zachodzie, m.in. po 13 XII 1981 r. z Komitetem Koordynacyjnym NSZZ „Solidarność” w Paryżu. Ponadto starał się działać na rzecz Związku w miejscu swego zamieszkania.

Władysław Sulecki.

W latach 1976–1982 był rozpracowywany w ramach SOR „Górnik”, wcześniej w ramach KE „Fanatyk”.

Opracowała: Anna Badura

Na podstawie biogramu zamieszczonego na stronach „Encyklopedii Solidarności”

i J. Neja, Władysław Sulecki 1931–2004 – życiorys śląskiego opozycjonisty

[w:] Górný Śląsk w Polsce Ludowej, t. 2, Przywódcy–Bohaterowie–Wrogowie, red. A. Dziurok, B. Linek, Katowice–Opole (w druku).

Polecamy portal poświęconym [Wolnym Związkom Zawodowym na Górnym Śląsku](#)

Wystawa „W walce o lepszą przyszłość. Wolne Związki Zawodowe 1978-1980”.

Z Oświadczenia KSS „KOR” z dnia 12 października 1978 r.:

„Władysław Sulecki, górnik z kopalni »Gliwice« od ponad dwu lat poddawany jest przez organa SB i MO systematycznej akcji prześladowań. Ciągłe zatrzymywanie przez MO, bicie, napaści dokonywane przez tajnych funkcjonariuszy SB, szantaże i groźby – kierowane także przeciwko jego żonie i trzem córkom – działania dyskryminacyjne w zakładzie pracy, rewizje – to zaledwie cząstka brutalnych szykan, jakie osaczają go od chwili, kiedy podpisał apel do władz PRL w obronie bitych i więzionych robotników po wydarzeniach 76 r. Mimo zawziętej brutalności władz Sulecki nie ugiął się: ani szykany, ani kuszące obietnice nagrody za wyrzeczenie się własnych poglądów i niezależnej działalności społecznej – nie osiągnęły celu. Prześladowany wszedł do zespołu redakcji niezależnego pisma »Robotnik« , przystąpił do Komitetu założycielskiego wolnych związków zawodowych. Mściwe napaści SB spotęgowały się, śledzono nadal każdy jego krok, grożono »nieszczęśliwym wypadkiem« i utratą życia, zapowiadano wyrzucenie z pracy – także jego żony i najstarszej córki, nachodzono mieszkanie. W atmosferze terroru doprowadzono jego żonę i dzieci do krańcowego wyczerpania nerwowego. Władze postanowiły wówczas uwieńczyć długotrwałą akcję zmuszeniem Suleckich do wyrażenia zgody na emigrację do NRF.

W sierpniu br. W. Sulecki złożył skargę do przewodniczącego Rady Państwa, w której m.in. pisze:

»Chciałbym tu oświadczyć, że ja, moja żona i moje dzieci jesteśmy Polakami. Ja i moje dzieci nie znamy niemieckiego, a moja żona jako Ślązaczka zna go w słabym stopniu. Dziadek żony był uczestnikiem Powstań śląskich, za co został zamordowany przez hitlerowców. Ojciec żony także brał udział w walce o polskość Śląska. Ja w czasie wojny walczyłem z niemieckim okupantem w szeregach AK, ojciec mój był umieszczony w obozie koncentracyjnym koło Gdańska«.

Adresat skargi nie zechciał na nią odpowiedzieć ani nie spowodował żadnych kroków przeciwko rażącym aktom bezprawia. Udręczona prześladowaniami żona Suleckiego uległa wobec nieustannego terroru i postanowiła wraz z córkami wyrazić zgodę na wyjazd, będący w istocie rzeczy banicją. W. Sulecki zrozpaczony perspektywą rozstania z najbliższymi, po dwu latach udręki uległ szantażowi i złożył wymuszony podpis na podaniu o paszport emigracyjny.

Znalazł jednak w sobie dość siły, aby wycofać swą decyzję. 15 września br. w liście do Biura Paszportów KM MO w Gliwicach pisze:

»Uprzejmie zawiadamiam, że rezygnuję z paszportu na pobyt stały w RFN. Przyczyny mojej decyzji wyjaśniłem w liście do Przewodniczącego Rady państwa PRL (jeden egzemplarz listu znajduje się w KMO, ponieważ został zatrzymany w czasie przewożenia go do Warszawy). Jestem Polakiem i nie chcę na stałe opuszczać swojej ojczyzny, swoich rodziców i rodzeństwa. Chciałbym natomiast mieć możliwość odwiedzenia żony i dzieci, o ile znajdą się oni na stałe za granicą. Dlatego proszę o wydanie mi paszportu z możliwością wielokrotnego przekraczania granicy zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy o paszportach. Proszę o pisemne poinformowanie mnie o sposobie załatwienia mojej prośby«.

W. Sulecki nie może być i nie jest osamotniony w swej walce i w tragicznym położeniu, w które został zepchnięty przemocą. Zasluguje na solidarność i pomoc, gdyż jego sprawa dotyczy nas wszystkich i zawiera w sobie zagrożenie podstawowych praw przysługujących każdemu z nas. Akcja szykan stosowanych przeciw Suleckiemu nie jest odosobnionym przejawem deptania w naszym kraju elementarnych praw ludzkich i obywatelskich, wyróżnia się jednak tak wyjątkową nikczemnością środków i celów, że zasługuje na szczególnie pilną uwagę opinii publicznej. Wnioski narzucają się same; prowadzić muszą do najostrzejszego napiętnowania policyjnej próby odbierania obywatelom prawa do życia w ich własnej ojczyźnie”.

Źródło: Dokumenty Komitetu Obrony Robotników i Komitetu Samoobrony Społecznej „KOR”,

wstęp i opracowanie A. Jastrzębski, Warszawa-Londyn 1994.